

Piatok 13. týždňa

Mt 9,9-13

Povolanie ako výzva od Ježiša
Prehodnoťme svoje povolanie kresťana

Každý z nás tu prítomných pozná, čo je to rozhodnutie. Poznáme rozhodnutia, ktoré sú veľké a vážne a poznačia celý náš život. Je to voľba povolania, manželského života a podobne. Ale poznáme i malé rozhodnutia, ktoré poznačia len malú časť nášho života. Možno jednu hodinu, možno 30 minút a možno len jednu minútu života. Ale naozaj poznačia len tak málo?

Práve sme v evanjeliu počuli, ako Ježiš povolal Matúša. Ježiš mu povedal: **„Pod' za mnou.“** ***On vstal a išiel za ním*** (Mt 9,9).

Povolanie Matúša je opísané krátko a stručne. Stručnejšie by to už hádam ani nebolo možné. Matúš na Pánovu výzvu vstal a išiel za ním. Zanechal viac ako rybári, ktorí sa spočiatku mohli znovu vrátiť ku svojmu zamestnaniu a prechodne to aj urobili po Pánovom zmŕtvychvstaní. Matúš zanechal zamestnanie. Zanechal istotu hmotného zabezpečenia, ktoré mu zamestnanie colníka zaisťovalo. Čo ale podnietilo Matúša, aby tak úplne skoncoval so svojim povolaním? Bral Boha celkom vážne. Čo to znamená brať Boha vážne? Povedať áno Bohu a povedať nie všetkému, čo stojí k ceste k Bohu. Povedať áno alebo nie, to je vôbec zmyslom nášho bytia, nášho života, uvažovania, smerovania. Povedať áno alebo nie v konkrétnej situácii všedného dňa. Matúš povedal áno Ježišovi.

Život viery je vecou okamihu. Znamená to, ako sa život skladá z jednotlivých udalostí, tak aj život viery pozostáva z okamihov. Čo sa zamešká v okamihu, to nenavrátí nijaká večnosť. Náš život viery treba posudzovať podľa toho, ako sa prejavuje v okamihu. Od okamihov závisí naša večnosť, naša spása.

Raz sa stretla sýkorka a holubica. Sýkorka sa spýtala holubice: „Povedz mi, koľko váži jedna snehová vločka?“ „Menej, než nič,“ odpovedala holubica. Sýkorka vtedy začala rozprávať príbeh: „Oddychovala som na konári borovice a začalo snežiť. Nebola to nijaká búrka, to nie. Vločky ľahučko padali na konár pekne pomaličky. Pretože som nemala čo robiť, začala som počítať vločky, ktoré dopadli na konár. Spadlo ich 3 751 952, keď pomaly a ľahučko dopadla tá, pri ktorej som došla k číslu 3 751 953, ktorá váži menej než nič, povedala, konár praskol. Sýkorka dopovedala a uletela preč.

Od každého okamihu, každého malého rozhodnutia, dobrého skutku záleží naša spása. Možno práve tento okamih nám ju zabezpečí.

Keď v konkrétnom okamihu povieme svoje nie zlobe, sebecku, pýche, neláskavosti, hnevu, jedným slovom k svojmu ja a povieme áno k tomu, čo stojí nad hnevom, nad mojím ja čiže, keď povieme áno Bohu, vtedy je môj život viery zdravý, nasmerovaný na večný život.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK